

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

Jeg vil godt lige starte med at slå fast, også fordi det er noget, vi har haft en disput om i udvalget, at jeg sandelig heller ikke opfatter det forslag til universitetslov, som foreligger, som et resultat af et diktat fra EU. Jeg havde nær sagt, at hvis bare det var så vel, så havde man da haft en undskyldning. Men det er faktisk et resultat af et frit valg mellem de partier, som har valgt at indgå aftalen, og på mange måder er det noget, som er helt uset i EU-sammenhæng i de europæiske lande, med det stærke lovdiktat om at fjerne enhver form for demokrati.

Men tilbage til lovforslaget: I SF har vi været åbent indstillede over for, at der skulle laves en ny universitetslov, for der var nogle problemer, som skulle tackles.

For det første var det vigtigt, at man fik lavet en universitetslov, som rummede den forskellighed, der var på de 12 danske universiteter, og gav plads for, at man kunne lave nogle forskellige ordninger, som passede til de forskellige universiteter.

Det, der er kommet ud af det, er en lov, hvor der ikke er rum til fleksibilitet, hvor alle universiteter skal styres efter den samme model.

I SF havde vi også håbet på, at man kunne tackle det problem, som jo i stadig stigende grad melder sig, om forskningsfriheden, som er blevet sat under pres. Jeg behøver næppe at nævne Dandysagen, som er et eksempel, hvor udefra kommende interesser satte sig igennem og satte den frie forskning under pres. Når vi så ser det, der er kommet ud af det i den anden ende, så er der dumpekarakter både i forhold til sammenblandingen af interesserne mellem de rent saglige, faglige og forskningsmæssige interesser og de udefra kommende i bestyrelsen, men der er også dumpekarakter på den anden front, som handler om den enkelte forskers frihed, som er blevet bundet op hænder og fødder med de nye formuleringer i lovforslaget.

Endelig synes jeg, at der er et meget, meget vigtigt punkt, som der er brug for at rette op på, nemlig medarbejderes og studerendes indflydelse. Det er i det hele taget i samfundet et aktivt og et vigtigt punkt, men specielt på universiteterne, som jo er helt afhængige af at have engagerede medarbejdere og engagerede studerende, er det afgørende, at medarbejdere og studerende har indflydelse.

Derfor er det også fuldstændig uforståeligt, at man vælger at gå den stik modsatte vej og spille hasard med medarbejderes og studerendes indflydelse og lave en ledelsesform, som er rent dikteret fra oven. Så på trods af de udfordringer, man står over for, har man valgt en universitetslov, som ikke løser nogen af problemerne, og derfor tror jeg, at tiden vil vise, at der kan være behov for at ændre denne her universitetslov. Problemerne med sammenblanding af det private erhvervslivs interesser og den frie forskning forsvinder jo ikke af, at man vedtager et stykke papir, slet ikke, hvis man vedtager et stykke papir, som trækker situationen i den helt forkerte retning.

Så ærgrede det mig lidt her for ganske kort tid siden, at den socialdemokratiske ordfører valgte ikke at benytte sig af lejligheden til at tage sit ordførerindlæg, men det kan der selvfølgelig være mange grunde til. Det er ikke på grund af en stor og varm kærlighed til Socialdemokraterne, som der kunne være mange gode grunde til at nære, men fordi Socialdemokraterne i denne sammenhæng spiller en ganske særlig rolle.

KL 15.10

For det første jo, fordi netop sådan noget som medarbejderes indflydelse ligger Socialdemokratiet, i hvert fald når det drejer sig om partiets principprogram, meget på sinde. I principprogrammet kan man læse side op og side ned om, hvor vigtigt det er, at man som medarbejder har indflydelse på sin arbejdsplads. Derfor kan det selvfølgelig undre, at man fra det selv samme partis side nu står og lægger navn til en universitetsreform, som går i den stik modsatte retning, altså fratager de universitetsansatte deres indflydelse på deres arbejdsplads og gør den mindre.

Det undrer også af en anden grund, at den socialdemokratiske ordfører ikke tog sit ordførerindlæg, nemlig at den her universitetsreform – og det synes jeg man skal holde sig for øje – ikke kunne være blevet til uden Socialdemokratiet. Der var ganske enkelt ikke noget flertal for den uden Socialdemokratiet. Tværtimod kunne man sige, at Socialdemokratiet havde mulighed for at lave et andet flertal med andre partier i Folketinget. Derfor er det i hvert fald også udtryk for, at det er noget, Socialdemokratiet inderligt ønsker.

Jeg håber ikke, at det, at man ikke har valgt at tage sit ordførerindlæg, er udtryk for, at man ikke tør stå ved det, eller at man skammer sig over det. Jeg kan måske godt forstå det, men jeg håber et eller andet sted, at når man har valgt at